

NASI SŁAWNI UCZNIOWIE...

„Niemał każde zrozumienie uzyskuje się w bolesnej walce, w której dramatycznie przeplata się wiara i niewiara”.

Leopold Infeld

Wśród znanych i sławnych uczniów naszej szkoły ważne miejsce zajmuje Leopold Infeld, któremu udało się zrealizować marzenia i odnieść światowy sukces.

Urodził się on w 1898 roku w mieszczańskiej rodzinie żydowskiego pochodzenia na krakowskim Kazimierzu przy ulicy Krakowskiej 9, gdzie do dziś stoi kamienica będąca rodzinnym domem Infelda.

Kraków, ulica Krakowska 9

Leopold był synem kupca handlującego skórami. W domu rodzice rozmawiali w języku jidysz, a w synagodze modlili się po hebrajsku. Języka polskiego uczył się od swojej mamki.

Już we wczesnej młodości odznaczał się dużymi zdolnościami; uczył się równoległe w polskiej szkole publicznej i w żydowskim chederze. Ojciec Leopolda marzył o tym, aby jego jedyny syn (oprócz niego były w rodzinie Infeldów dwie córki) zgodnie z tradycją rodzinną kontynuował zawód kupca i przejął po nim dobrze prosperujący sklep. Młody Infeld zgodnie z życzeniem ojca podjął naukę w średniej szkole handlowej. Pomimo wielkich pragnień ojca, Leopolda nie interesował los rodzinnego przedsiębiorstwa. Gdy rodzice zorientowali się, że syn ma większe ambicje niż prowadzenie sklepu, przestali go przymuszać do zajmowania się kupiectwem.

Leopold bardzo wczesnie zainteresował się fizyką, która z czasem stała się pasją jego życia. Aby zrealizować swoje marzenie o studiach uniwersyteckich, równoległe ze szkołą handlową przerabiał kurs gimnazjalny.

Wspomnianą **szkołą handlową była nasza Akademia Handlowa. To w niej uczył się Leopold Infeld od 1912 do 1916 roku.**

XIV. Spis imienny uczniów i uczenie,
względnie słuchaczy i słuchaczek do Akademii i połączonych z nią
szkół i kursów w r. 1912/1913 zapisanych.
(Nazwiska tych, którzy w ciągu roku wystąpili, są ujęte w nawias z dodaniem daty,
oznaczającej dzień wystąpienia).

I. Akademia Handlowa.

Kurs I a.

1. Beckman Henryk	12. (Kornhäuser Wilhelm 2/4)
2. Chmielewski Tadeusz	13. (Kozik Franciszek 28/11)
3. Czaporowski Jan	14. Kuczmiarczyk Jan
4. Czekaj Alojzy	15. Morawiec Alojzy
5. Greczek Wilhelm	16. Najsarek Romuald
6. Gruszecki Mieczysław	17. Nebezahl Samuel
7. Grzesik Władysław	18. (Pstraś Wiktor 31/1)
8. Hirsch Wilhelm	19. Putze Jan
9. Janik Stanisław	20. Schechter Kisiel
10. Karpiński Kazimierz	21. (Siadek Stanisław 11/4)
11. Kaszuba Stanisław	22. Słowik Bronisław.

Kurs I b.

1. Angermann Klaudyusz	18. (Kotula Jan 18/11)
2. (Brożek Tadeusz 26/2)	19. Lam Mieczysław
3. Dobrzański Włodzimierz	20. Leitner Władysław
4. Felis Jan	21. (Lichtig Abraham 18/11)
5. Ferber Karol	22. (Markheim Henryk 29/10)
6. Freund Leon	23. Markiewicz Maryan
7. (Fryc Stefan 20/12)	24. (Podoliński Tadeusz 24/9)
8. Fura Jerzy	25. Polański Antoni
9. Gancarz Stanisław	26. (Poznański Konstanty 14/5)
10. Górski Tadeusz	27. (Radłowski Józef 14/5)
11. Hupert Herbert	28. Rakowicz Zygmunt
12. Infeld Leopold	29. Rosenbaum Akiwa
13. (Jaryna Stefan 31/1)	30. (Seifert Mieczysław 21/10)
14. Kaczmarczyk Alojzy	31. Szyborski Stefan
15. (Kaschny Franciszek 5/12)	32. Tergondé Józef
16. Kiliński Szczesny	33. (Weiss Zygmunt 16/4)
17. Kornblüth Berisch	34. Zieliński Stefan.

Leopold Infeld - Kurs I b (nr 12).

XIV. Spis imienny uczniów i uczenie

względnie słuchaczy i słuchaczek do Akademii i połączonych z nią szkół i kursów w r. 1913/14 zapisanych.

(Nazwiska tych, którzy w ciągu roku wystąpili, są ujęte w nawias z dodaniem daty, oznaczającej dzień wystąpienia).

I. Akademia Handlowa.

Kurs Ia.

1. (Barber Berl Leib 4/11)	16. Nacht Artur
2. Beckmann Emanuel	17. (Niezabitowski Gustaw 27/10)
3. Berski Alfred	18. (Nowak Bartłomiej 10/11)
4. Czekaj Jan	19. Radłowski Józef
5. Donth Eryk	20. Rosenbaum Akiwa
6. Druzgała Zenon	21. (Schwarz Ignacy 6/3)
7. Fakler Wolf	22. Soja Kazimierz
8. Gancarz Stanisław	23. Vogel Maks
9. Gruszecki Jan	24. (Wachsberger Benjamin 12/2)
10. Klasa August	25. Weiss Zygmunt
11. Kmiotowicz Stanisław	26. Zieliński Augustyn
12. Kuśmierczyk Jan	27. Żaboklicki Tadeusz.
13. Mazurek Adam	
14. Mikołajczyk Ignacy	
15. (Mikucki Mieczysław 5/1)	

Kurs Ib.

1. Abrahamer Elias	9. (Bursztyn Alter 29/9)
2. Beckmann Henryk	10. (Bury Jan 13/9)
3. (Beltowski Władysław 12/5)	11. Dobija Stanisław
4. Błyska Franciszek	12. Folkmann Cyne
5. Bobak Tadeusz	13. Grzesik Władysław
6. Bochner Salomon	14. Hammer Samuel
7. (Bogdański Stefan 8/11)	15. (Kaszuba Stanisław 9/2)
8. Braw Zallet	16. Krystyniak Wiktoryn
	17. (Mach Stanisław 15/10)

18. (Mehl Jakób 17/4)	26. (Siadek Stanisław 6/12)
19. (Morawski Mieczysław 20/4)	27. Sławek Franciszek
20. Pawłowski Józef	28. (Słowiński Tadeusz 21/4)
21. Pele Stanisław	29. (Spyz Stanisław 16/4)
22. (Fusowski Stanisław 12/5)	30. Stieglitz Jakób
23. (Rokita Franciszek 4/4)	31. Władawski Bolesław
24. (Rzepa Stanisław 19/12)	32. (Windisch Hirsch 12/5)
25. Szaroch Włodzimierz	33. Zymuła Ludwik.

Kurs II.

1. Angermann Kludyusz	18. Kordzik Henryk
2. Czaporowski Jan	19. Kornblüth Berisch
3. Czekaj Alojzy	20. Lam Mieczysław
4. Dobrzański Włodzimierz	21. Leitner Władysław
5. Freund Leon	22. Markiewicz Marian
6. Fura Jerzy	23. Morawiec Alojzy
7. Górski Tadeusz	24. Najsarek Romuald
8. Greczek Wilhelm	25. Nebenzahl Samuel
9. (Gruszecki Miecz. 12/5)	26. (Polański Antoni 16/1)
10. Hirsch Wilhelm	27. Putze Jan
11. Huppert Chaim	28. Rakowicz Zygmunt
12. Infeld Leopold	29. Schechter Kisiel
13. Janik Stanisław	30. (Skawski Szymon 9/4)
14. Jaworowski Orest	31. Słowik Bronisław
15. Kaczmarczyk Alojzy	32. Spira Dawid
16. Kiliński Szczepny	33. Symborski Stefan
17. Kopyto Władysław	34. Zieliński Stefan.

Kurs III.

1. Anisfeld Dawid	16. Ludera Jan
2. Berezowski Tadeusz	17. Mika Walerj
3. Brenner Roman	18. Obratschay Marian
4. Brodziński Mieczysław	19. Palasiński Leopold
5. Danielkiewicz Kazimierz	20. Pavlousek Franciszek
6. Diduch Kazimierz	21. Przybyszewski Marian
7. Fischgrund Abraham	22. (Przyntczyński Zygmunt pr. n. zgl.)
8. Hanek Józef	23. Rogosz Józef
9. Koszyk Ignacy	24. Rojek Edward
10. (Kozak Edward 30/3)	25. Rosenberg Samuel
11. Kupferstein Jakób	26. Rosner Ignacy
12. (Kutek Tadeusz 14/12)	27. Sósarz Tadeusz
13. (Lis Marian pr. n. zgl.)	28. Spatz Efoim
14. Lisowski Stanisław	29. Sperling Józef
15. (Littmann Józef 24/4)	

Leopold Infeld - Kurs II (nr 12).

XIII. Spis imienny uczniów i uczenie

względnie słuchaczy i słuchaczek do Akademii i połączonych z nią szkół i kursów w roku szkolnym 1914/15 wpisanych.

(Nazwiska tych, którzy w ciągu roku szkolnego wystąpili są ujęte w nawias z dodaniem daty, oznaczającej dzień wystąpienia.)

I. Akademia Handlowa.

Kurs I.

1. Bornstein Izak	5. Ohrenstein Juda
2. Hałaciński Jan	6. Rauch Maksymilian
3. Mikołajczyk Ignacy	7. Spira Maurycy
4. Nartowski Adam	8. Ferber Karol, pryw.

Uczniowie, którzy przy ewakuacji miasta w listopadzie 1914 z Krakowa wyjechali:

1. Foltiński Władysław	4. Lichtig Jakób
2. Klein Zygmunt	5. Nussbaum Majer
3. Korngold Ferdynand	6. Poser Salomon.

Uczniowie, którzy po dokonaniu wpisu, wcale do szkoły się nie zgłosili:

1. Beispiel Kalman	3. Mastalski Józef
2. Gackowski Teofil	4. Schaschek Wiktor.

Kurs II.

1. Beckmann Emanuel	8. Zieliński Augustyn
2. Beckmann Henryk	9. Zymuła Ludwik
3. Folkmann Cyne	10. Górski Tadeusz, pryw.
4. Greczek Wilhelm	11. Grzesik Władysław, pryw.
5. Kusmierczyk Jan	12. Bobak Tadeusz, pryw.
6. Soja Kazimierz	13. Mazurek Adam, pryw.
7. Stieglitz Jakób	

Uczniowie, którzy przy ewakuacji miasta w listopadzie 1914 z Krakowa wyjechali:

1. Abrahamer Elias	3. Fakler Wolf
2. Bochner Salomon	4. Rosenbaum Akiwa.

Kurs III.

1. Fura Jan Jerzy	3. Huppert Chaim
2. Hirsch Wilhelm	4. Infeld Leopold

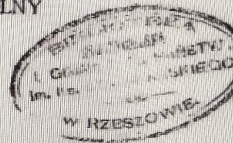
Leopold Infeld - Kurs III (nr 4).

762K

SPRAWOZDANIE
C. K. DYREKCJI
AKADEMII HANDLOWEJ
W KRAKOWIE

ZA ROK SZKOLNY

1916.

KRAKÓW 1916. NAKŁADEM AKADEMII HANDLOWEJ W KRAKOWIE.
CZCIONKAMI DRUKARNI EUGENIUSZA I DRA KAZIM. KOZIANSKICH.

XII. Spis imienny uczniów i uczenic

względnie słuchaczy i słuchaczek do Akademii i połączonych z nią szkół i kursów w roku szkolnym 1915/1916 wpisanych ..

Kurs IV.

1. Angerman Klaudyusz, sup. leg.;
2. Anisfeld Dawid;
3. Huppert Chaim;
4. Infeld Leopold;
5. Janik Stanisław;
6. Kornblüth Berisch;
7. Kiliński Szczęsny;
8. Miła Stefan;
9. Rosner Ignacy;
10. Spira Maurycy;
11. Sperling Józef;
12. Sznapka Stefan;
13. Pryw. Brodziński Mieczysław;
14. Pryw. Hirsch Wilhelm;
15. Pryw. Lisowski Stanisław;
16. Pryw. Rakowicz Zygmunt;
17. Pryw. Słowik Bronisław;
18. Pryw. Sperro Eugeniusz;
19. Pryw. Berezowski Tadeusz;
20. Pryw. Rojek Edward;
21. Pryw. Schechter Kisiel;
22. Pryw. Zins Józef;
23. Pryw. Stawowczyk Rudolf.

Leopold Infeld - Kurs IV (nr 4).

Leopold Infeld zainteresowanie nauką w dużej mierze zawdzięczał nauczycielom. Jego prawdziwa fascynacja fizyką rozpoczęła się od lektury „Zasad

fizyki”, trzypięciotomowego dzieła autorstwa Augusta Witkowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego – którą przeczytał mając kilkanaście lat.

Jeszcze przed zdaniem matury zaczął uczęszczać na wykłady uniwersyteckie. A po ukończeniu **naszej Akademii Handlowej w roku 1916** rozpoczął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim gdzie studiował fizykę.

W 1920 roku podczas pobytu w Berlinie zetknął się po raz pierwszy z Albertem Einsteinem.

Po skończeniu studiów w Krakowie wyjechał do Niemiec. Panujący tam antysemityzm i nastroje antypolskie przekreśliły możliwość podjęcia przez niego studiów na Uniwersytecie w Berlinie. Uczęszczał jednak na wykłady jako wolny słuchacz (w 1923 roku) i nawiązywał kontakty, które zostały mu na całe życie.

Po powrocie do Krakowa pracował nad doktoratem dotyczącym pewnych aspektów teorii względności. Obronił go mając zaledwie 22 lata. Posiadając tytuł doktora, jako fizyk teoretyk, zajmował się głównie ogólną teorią względności oraz elektrodynamiką. Wówczas też rozpoczęła się jego wielka kariera naukowa. Jednak pomimo usilnych starań, nie otrzymał asystentury na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Leopold Infeld był pierwszym doktorem fizyki teoretycznej w wolnej Polsce. W 1924 roku, pojechał na prowincję, by zarabiać na życie jako nauczyciel, ucząc w żydowskich gimnazjach. Następnie w 1927 roku zaczął pracować w gimnazjum w Warszawie, w dzielnicy żydowskiej. Miał już wówczas na swym koncie kilka publikacji naukowych w specjalistycznych pismach we Francji i w Niemczech. To na ich podstawie w 1928 roku został przyjęty do Polskiego Towarzystwa Fizyków.

Leopold Infeld był naukowcem ze starej szkoły, której reprezentanci jak Albert Einstein, wierzyli w naukę bez barier i granic. Ich prace badawcze odbywały się na zasadzie otwartych dyskusji i wspólnego analizowania zagadnień. Wzajemna inspiracja naukowców przyczyniała się do rozwoju dalszych poszukiwań.

W czasach warszawskich Infelda, jedynym miejscem wymiany naukowej myśli i ogłaszania wyników pracy były fora Towarzystwa Fizyków organizowane parę razy do roku. Infeld uważał jednak, że lata te były dla niego stracone naukowo z powodu izolacji, w jakiej przyszło mu żyć na prowincji. Dopiero w 1931 roku, po długotrwałych staraniach otrzymał asystenturę na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego we Lwowie. Rok później, po śmierci żony Haliny, Leopold Infeld publikuje pierwszą w świecie książkę popularno-naukową z dziedziny fizyki – „*Nowe drogi nauki*”.

Poza fascynacją fizyką, Leopold Infeld był również świetnym pisarzem. W swojej twórczości literackiej sam opowiedział, jaką drogą doszedł do zainteresowania się fizyką.

W 1933 roku wyjeżdża do Anglii gdzie otrzymuje stypendium naukowe fundacji Rockefellera na Uniwersytecie Cambridge (1933-1934). Równocześnie staje się członkiem Polskiej Akademii Nauk. Będąc stypendystą Fundacji Rockefellera współpracował w Cambridge z niemiecko-żydowskim fizykiem Noblistą Maxem Bornem (urodzonym we Wrocławiu). Rezultatem tej współpracy był nieliniowy opis pola elektromagnetycznego, tzw. elektrodynamika Borna-Infelda.

W tym czasie nastroje antysemickie w Polsce wzrastały wraz z antykomunistyczną fobią. Prawdopodobnie z tego powodu nie otrzymał katedry fizyki teoretycznej na Uniwersytecie w Wilnie (1936 r.). Rozgoryczony tym niepowodzeniem postanawia opuścić Polskę.

Owe rosnące nastroje antysemickie i antykomunistyczne zawarł w książce autobiograficznej *„Quest: Autobiografia i biografia, którą kochają bogowie: Historia Évariste Galois”*.

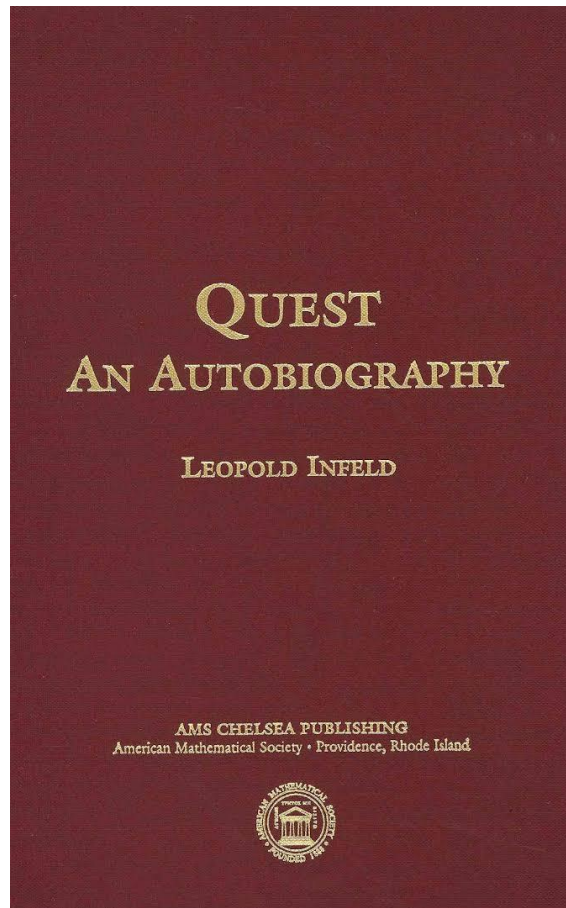
Leopold Infeld przez całe życie marzył o tym, aby wyrwać się z getta. Jednakże pod koniec pobytu w kraju, gdy pojechał po raz ostatni do Krakowa, poczuł w sobie silną więź z miejscem, w którym wyrósł.

Oto co napisał we wspomnianej autobiografii:

*„Krótco przed wyjazdem do Ameryki pojechałem do Krakowa i włączyłem się po ulicach getta w moim mieście...
....Polska jest i będzie moim krajem. Zawsze będę tęsknił za polskimi łąkami i polami, za powietrzem pachnącym kwiatami i sianem, za widokami i dźwiękami, które są niepowtarzalne. Będę tęsknił za wsiami i wiejskimi drogami pełnymi wybojów i za wieśniaczymi chatami, za uśmiechami polskich dziewczyn i polskim jedzeniem. Ale ponad wszystko będę tęsknił zawsze za dźwiękami polskiego języka, w którym doświadczyłem wczesnych radości i smutków, głupich niepozbieranych myśli, i jedyne go języka, w którym mogę robić głupie żarty, opowiadać niesamowite historie i na okrągło kląć. Nigdy nie zapomnę mojego kraju...”*

Leopold Infeld

W 1936 roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych do Princeton na zaproszenie Alberta Einsteina, gdzie razem w nim pracował w Institute for Advanced Study do roku 1938.

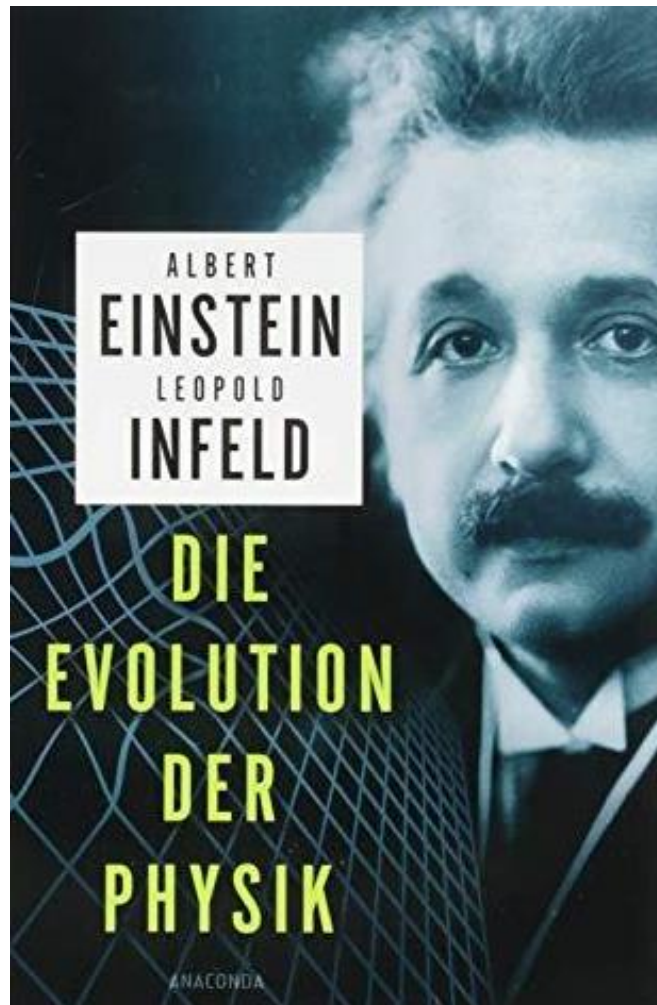

Albert Einstein i Leopold Infeld/ źródło: lunaprod.library.cornell.edu

Albert Einstein i Peter Bergmann (po lewej) oraz Leopold Infeld (po prawej), fot. Eryk Infeld (syn)

Dzięki współpracy Infelda z Einsteinem powstało kilkanaście publikacji naukowych dotyczących relatywizmu i teorii względności. Obydwaj naukowcy wspólnie sformułowali równanie opisujące ruchy gwiazd oraz wspólnie napisali książkę „*Ewolucja fizyki*”.

Książka napisana wspólnie przez Einsteina i Infelda

Celem tej książki było wprowadzenie czytelnika w tajemnicę teorii względności.

Podczas dwuletniego pobytu w USA, Leopold Infeld poznał swoją drugą żonę Helenę. I gdy skończyła się praca w Princeton wraz z nią wyjechał do Kanady, gdzie w latach od 1938 do 1950 był profesorem na Uniwersytecie w Toronto.

Po opuszczeniu USA Infeld i Einstein współpracowali ze sobą korespondencyjnie nad kilkoma zagadnieniami z zakresu fizyki. Nie dyskutowali jednak nad projektem dotyczącym budowy bomby atomowej.

W Kanadzie współpracował Infeld również z innymi wybitnymi fizykami - ogłosił tam kilka rozpraw naukowych.

Podczas wojny, był zaangażowany we współpracę z Kanadyjskim Ministerstwem Obrony Narodowej.

Należy wspomnieć, że nigdy nie brał udziału w pracach związanych z produkcją bomby atomowej, bo dziedziną badań naukowych Infelda była teoria względności – która nie była bezpośrednio związana z badaniami nad bronią jądrową.

O zrzućeniu bomby atomowej na Hiroszimę i Nagasaki dowiedział się od bawiącego na wakacjach w Toronto, Juliana Tuwima.

W następstwie tego wydarzenia w 1945 r. Infeld, podobnie jak Einstein, został aktywistą pokojowym i wygłosił szereg wykładów na temat niebezpieczeństwa broni jądrowej.

Po wielu latach nieobecności Leopolda Infelda w naszym kraju, do pierwszej oficjalnej wizyty doszło w 1949 roku. Gdy przyjechał do Polski, zobaczył zrujnowaną, ale pełną życia Warszawę, Wrocław i swój ukochany Kraków. W Sali Kolegium Maius UJ, gdzie kiedyś był słuchaczem po raz pierwszy wygłosił wykład.

Pomimo, że nie spotkał swoich bliskich, nie odnalazł też ich grobów na żydowskim cmentarzu, zachwycała go biedna, zniszczona, ale chłonna wiedzy Polska. Serdecznie przyjęty i zachęcany przez ówczesne władze komunistyczne, postanowił ponownie przyjechać do Polski w następnym roku. Chciał przyjechać na kilka miesięcy, by prowadzić pracę dydaktyczną i współpracować z polskimi naukowcami. W 1950 r. opuścił Kanadę i powrócił do komunistycznej Polski i wtedy Leopold Infeld postanowił wraz z rodziną pozostać w Polsce. Po przyjeździe Infelda do kraju, poprosił o urlop na Uniwersytecie w Toronto. Jego decyzja powrotu do Polski została potraktowana przez władze kanadyjskie bardzo surowo, a prośba o urlop została odrzucona. W konsekwencji oskarżono go niesłusznie o kontakty z komunistami w Polsce i możliwości sprzedaży im tajemnic wojskowych (dotyczących broni nuklearnej).

Uważał, że ma obowiązek pomagać nauce w Polsce, w odbudowie po zniszczeniach II wojny światowej.

Leopold Infeld był świetnym naukowcem, pisarzem, ale był on również doskonałym dydaktykiem, wierzył w potrzebę kształcenia nowych kadr naukowych. Po powrocie z Kanady w 1950 roku został profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, stanowisko to piastował aż do śmierci tj. do 15 stycznia 1968 roku.

Zarówno Leopold Infeld, jak i jego urodzone w Kanadzie dzieci pozbawione zostały Kanadyjskiego obywatelstwa. Przywrócono im je dopiero w 1994 roku!

W 1995 roku Uniwersytet w Toronto wprowadził poprawki i nadał Infeldowi pośmiertny tytuł profesora emeritusa.

Jak pisał o Leopoldzie Infeldzie profesor Józef Werle w swoim artykule zatytułowanym „Wybitny przedstawiciel fizyki teoretycznej na Hożej”,
Leopold Infeld - fizyk teoretyk, jeden z najwybitniejszych w tej dziedzinie Polak. W kraju chyba mało kto wie, że taki człowiek istniał.

Działał z powodzeniem nie tylko na polu nauki. Pisał również artykuły prasowe na różne tematy, wspomnienia, pamiętniki, a nawet napisał tłumaczoną na wiele języków powieść o wielkim matematyku francuskim Ewaryście Galois. Zyskał

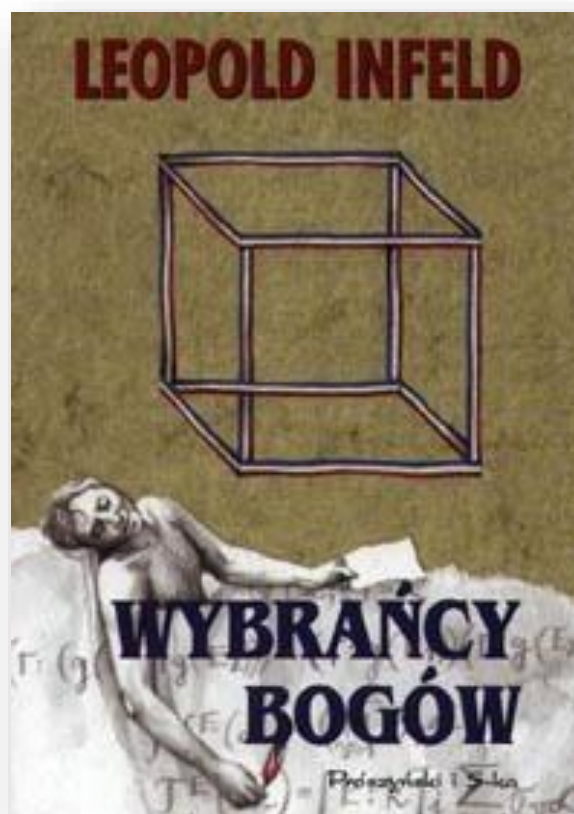
międzynarodową sławę utalentowanego i poczytnego pisarza. Był też żarliwym bojownikiem o lepszy, sprawiedliwszy, mądrzejszy i piękniejszy świat.

Wraz z 11 naukowcami był sygnatariuszem Manifestu Einsteina-Russella nawołującego światowych przywódców do zaprzestania zbrojeń.

Leopold Infeld był jedynym sygnatariuszem, który nigdy nie otrzymał Nagrody Nobla.

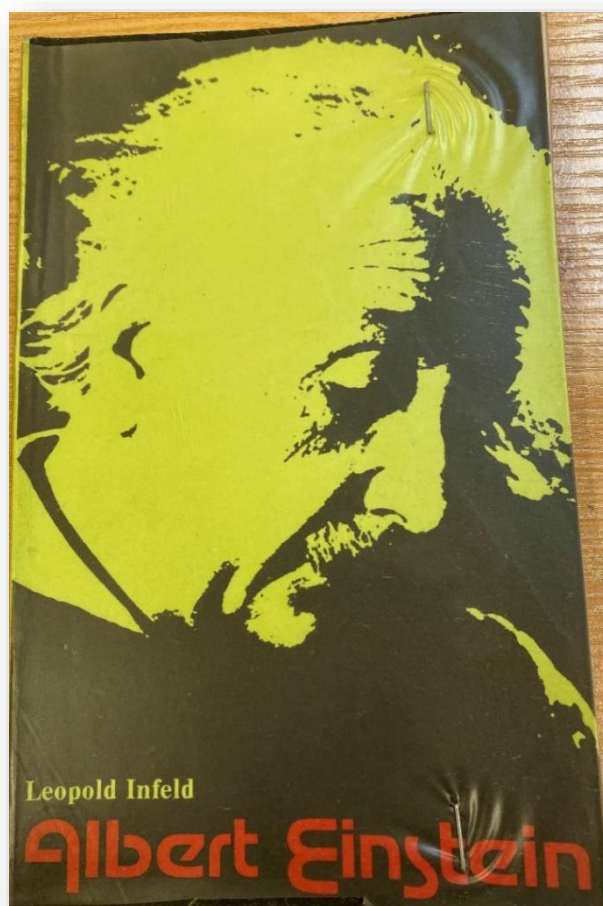
Poniżej prezentuję książki **naszego sławnego ucznia**, które znajdują się w zbiorach biblioteki szkolnej.

Leopold Infeld - Wybrańcy Bogów

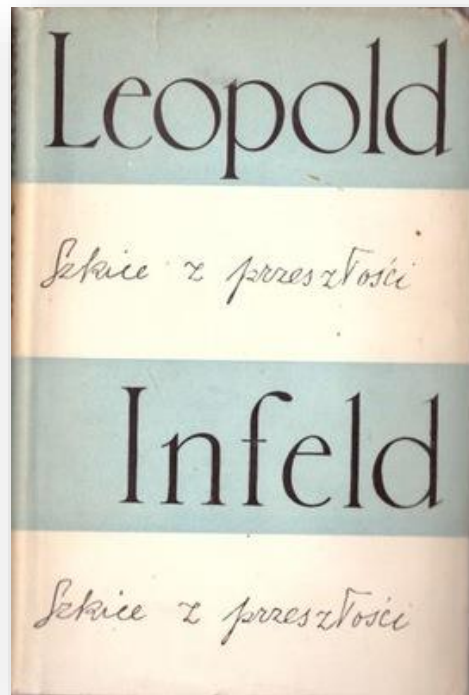
Jest to zbeletryzowana biografia Ewarysta Galois, francuskiego geniusza matematycznego, twórcy nowożytnej teorii równań algebraicznych, którą opracował mając szesnaście lat. Galois brał czynny udział w życiu politycznym Francji, występując przeciw panującemu reżimowi. Zginął w pojedynku o kobietę mając niespełna dwadzieścia jeden lat, lecz okoliczności pojedynku są tak podejrzane, że wielu badaczy zastanawiało się, czy nie była to intryga polityczna. Leopold Infeld przedstawia własną wersję wydarzeń.

Leopold Infeld - *Albert Einstein*

Celem tej książki jest wskazanie zasięgu idei Einsteina w nauce współczesnej. Przedstawia w niej autor istniejące różnice poglądów w tym względzie pomiędzy filozofami radzieckimi, a filozofami z zachodu. To jak doceniali oni w pełni doniosłość tych idei, które na zawsze pozostaną związane z nazwiskiem Einsteina.

Leopold Infeld - *Szkice z przeszłości*

Jest to tom wspomnień Leopolda Infelda. Autor ukazuje swoją drogę naukową i sylwetki wybitnych uczonych, m. in. Alberta Einsteina, z którym przez szereg lat blisko współpracował.

Zainteresowanie mnie postacią Leopolda Infelda zawdzięczam Pani mgr Małgorzacie Milewskiej, która wysunęła przypuszczenie, że prawdopodobnym jest fakt, iż właśnie do naszej szkoły uczęszczał ten wybitny, światowej sławy naukowiec. Tak więc podążając za tą sugestią, udało mi się dotrzeć do sprawozdań potwierdzających tę informację.

I w taki oto sposób udaje nam się odkrywać sylwetki naszych wybitnych uczniów oraz nauczycieli. Odkrywając je sprawiamy, że Ci znani i sławni ciągle żyją wśród nas.

BIBLIOGRAFIA:

1. Ewa Korzeniowska. *Apetyt na geniusza. Opowieść o wydaleniu z Kanady polskiego naukowca*. VICTORIA, BC, 2010
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/Leopold_Infeld
3. Andrzej Kajetan Wróblewski. *Wiedza i Życie*, art. *Fizyka na Hożej*. 1996
4. *Sprawozdania C. K. Dyrekcji Akademii Handlowej za lata 1912 - 1916*

Urszula Siwek - Faszyńska